

Briefing

Juni 2008 Nr. 68

Briefing

Briefingmaterial

skickas till Gunnel Svensson
Prästgårdsängen 9, 4 tr, 412 71 Göteborg
E-post: gunnel.svensson@passagen.se
eller sgs@axiell.se

Adressändringar:

Skickas till Elly Mattsson
Kälarvsgatan 16, 784 72 Borlänge
E-post: elly.mattsson@telia.com

Resmästaren:

Vår Resmästare är Lotta Borgiel
Marsjö Hvilan, 643 94 Vingåker

Sista materialdag för nästa nr. är 2 augusti 2008.

Annonser svartvitt:

En helsida kostar 500 kr och en halvsida 250 kr.

Annonser färg:

En helsida kostar 1000 kr och en halvsida 500 kr.

Redaktionen förbehåller sig rätten att bedöma och eventuellt förkorta insända bidrag och tar inte ansvar för ej beställt material.

SGS adress:

c/o Anders Gezelius
Skatkullevägen 22, 430 82 Donsö

Internetadress:

www.sgsresa.nu
E-post: sgs@axiell.se

Medlemsavgift per kalenderår:

Ordinarie medlem 200 kr. Familjemedlem 75 kr.
Postgiro: 429 14 52-3

STYRELSEN

Ordförande:

Anders Gezelius
031-97 21 02
anders.gezelius@axiell.se

Vice ordförande:

Kristina Bergman
031-82 90 80
kristina_bergman@telia.com

Sekreterare:

Magnus Andersson
042- 14 67 51
magnusanderssonexpeditions@yahoo.se

Vice sekreterare:

Kerstin Strandskog
08-19 72 83
kerstin.strandskog@nacka.se

Kassör:

Ebba Thorén
035-505 70
ebbathoren@telia.com

Vice kassör:

Kent Knutson
0520-47 96 58
kent@knutson.nu

Klubbmästare:

Gunnar Andersson
0477-205 67
gatron@telia.com

Briefingansvarig:

Gunnel Svensson
031-40 86 13
gunnel.svensson@passagen.se

Resmästare:

Lotta Borgiel
0151-209 00

Ledamöter:

Bengt Cederfeldt
08-96 14 95
Elly Mattsson
0243-22 85 88
elly.mattsson@telia.com

Innehåll

4	Ordföranden har ordet ...	16	Några reseminnen från Västafrika med avslutning i Addis Abeba
6	Besök på Påskön-Rapa Nui	18	Caldey Island – ett andningshål i Wales
7	Nya medlemmar	20	Min första äventyrliga resa
8	Vykortshälsningar till Briefing	23	Reserapport om Oman, 1998
10	Vårmötet i Rättvik 2008	26	Resemästarens sidor
12	Lassis björnar		
14	Resa till Antarktis		

Har du glömt att betala medlemsavgiften för 2008?

*Ordinarie medlem 200 kr
Familjemedlem 75 kr*

*Betalas till postgiro 429 14 52-3
Snarast!*

Förstasidesbilden

Och så kommer den... björnen. 10 mil öster om Kajana i Finland.

Foto: Jörgen Einarsson

Ordföranden har ordet ...

Anders
Gezelius

Årsmöte 2008

Så kan vi lägga årsmötet för 2008 till handlingarna. Det inträffade inga sensationer under själva årsmötesförhandlingarna och resten av träffen i Rättvik förlöpte också utan problem. Återigen kunde vi konstatera att vi hamnat på ett ställe som inte bara låg mycket vackert utan där vi också fick bästa tänkbara service. Om det var den godaste mat vi fått på någon träff ska jag kanske låta vara osagt, men Lerdalshöjden hamnar utan vidare högt upp på topplistan! Som alltid kan jag också med glädje konstatera att SGS:are är disciplinerade och lyckades med råge bidra till att allt kunde flyta fint och tidsschemat hålla. På annan plats i Briefing finns ett mer regelrätt referat från mötet, men från arrangörssidan känner vi oss mycket nöjda.

Höstmöte 2008 20-årsjubileum

Jag kan omöjligt begripa att det är 10 år sedan vi samlades för att fira 10-årsjubileum. Det känns som om det bara var några få år sedan. Men så går tankarna till flera av våra medlemmar som var med då, men som inte längre finns kvar i livet. Det är också ett tecken på att tiden går när personer runt om oss som har betytt mycket inte längre är kvar i kretsen. Jag tror inte att de som lämnat oss misstycker om vi försöker ordna en lika trevlig träff som för 10 år sedan -

och det är där du som Briefing-läsare kommer in i bilden. Mötet kommer att gå av stapeln på fina Söderköpings Brunn och jag är säker på att vi kommer att vara nöjda med stället. Låt oss tillsammans ordna ett så minnesvärt program som möjligt. Har du förslag på några riktigt bra föreläsare så ta kontakt med mig eller någon annan i styrelsen. Dessutom skulle jag inte minst vilja efterlysa programpunkter till själva lördagskvällens festligheter. Liksom på 10-årsjubileet vore det trevligt med inslag från medlemmar som på vilket sätt som helst belyser de år som har gått och låter oss få några minnesglimtar från allt det som många av oss säkert har glömt, även om vi inte borde ha gjort det. Tror du att någon av dina vänner skulle kunna bidra, men är för blygsam för att självmant träda fram, så "skvallra" lite diskret så tar vi kontakt. Mötet blir vad vi gör det till, så tveka inte att dra ditt strå till stacken!

Värmöte 2009

Ja, redan nu vill jag be dig boka in helgen efter Kristi Himmelsfärd nästa år och ta med själva torsdagen också i planeringen. Om alla planer håller kommer vi då att ge oss längre norrut än vi tidigare varit, nämligen till Hållandsgården mellan Järpen och Åre. Planen är att vi gemensamt för de som vill ska åka nat-tåg upp och hem och det betyder för-

modligen att träffen kan komma att sträcka sig över någon dag längre än vanligt. Dessutom lovar det att bli en extra minnesvärd träff på många andra sätt. Förbered dig redan nu på den resan!

SGS i övrigt

Vi är glada att kunna konstatera att föreningen har en god och stabil ekonomi och det är en trygghet inför kommande aktiviteter. Till hösten kommer vi att trycka en ny matrikel så kontrollera om uppgifterna om dig är riktiga i utgåvan från 2006 och meddela annars omedelbart ändringar till Elly Mattson – adress hittar du i början av Briefing. Passa också på att meddela din e-postadress – om vi har den kan vi snabbt och mycket billigt skicka ut information och t.ex. inbjudan till lokala arrangemang. Tänk på att du bidrar aktivt till att förbättra föreningens finanser om du ser till att vi har din e-postadress. Ett ofta återkommande orosmoln är att bidrag till Briefing varierar mycket från tid till annan.

Jag är övertygad om att du har något att berätta från alla dina resor, någon liten händelse som du berättar för andra, men ännu inte berättat om för alla oss som läser Briefing. Ditt bidrag behövs verkligen och du kan vara väldigt säker på att det är uppskattat! Självklart skriver du också ett vykort till Briefing när du är ute på resa.

När du läser det här har vi en av föreningens mer spektakulära initiativ bakom oss, jubileumskryssningen på Donau. Jag är väl medveten om att många som ville inte kom med och min förhoppning är att om arrangemanget bara blir så bra som vi alla hoppas, ska det vara möjligt att upprepa det till nästa år. Håll tummarna!

Till sist vill jag bara önska er alla en härlig och minnesrik sommar. När jag skriver de här raderna sitter jag i kvällssolen efter en majvecka som har varit rena rama högsommaren och till och med inbjudit till ett kyligt men dock bad. Trevlig sommar!

Rättvik den 2-4 maj 2008

Ett stort TACK till alla inblandade i arrangemangen kring Veckoslutsträffen. **För valet av Lerdalshöjden med utmärkt och spännande mat men framför allt vänligt bemötande. För mig väckte "äterbesöken" i ord och bild bl.a. i Bhutan, hos Trädhusfolket samt Dalhalla glada minnen. Ett alldeles speciellt tack till styrelsen för den vackra promenaden i det strålände värvädrat till den porlande musiken från Styggforsens orgel.**

Margot

Besök på Påskön-Rapa Nui

Text och bild: Kristina Bergman och Eric Skoog

Många av oss har säkert haft längtan till ön långt borta i Stilla Havet med sina gåtfulla stenstatyer, Påskön. Kanske har den känts alltför långt bort och otillgänglig.

Önskan blev uppfylld för oss i år. Efter några veckor i Uruguay, Argentina och fastlandet av Chile kom vi till Påskön i april. Vi hade fem dagar på oss att utforska denna spännande ö. Den är inte stor, ca 25 km gånger 15 km, och triangulär. I varje hörn finns en vulkan. Ön är mycket grön och hade mer träd än vi förväntat oss, dock inga Påsköträd. Botaniska Trädgården i Göteborg har ett av få exemplar och gör enträgna försök, hittills misslyckade, att återplantera trädet på Påskön. Fröna skickade Tor Heyerdal till Botaniska Trädgården för att han kände dess grundare, Carl Skottsberg, som också var en aktiv forskare på ön för många år sedan.

Det finns två asfalterade vägar på ön och en hel del grusvägar av blandad kvalitet. På en del ställen gäller häst eller mountainbike. Dessa går att hyra liksom bil, vespa och motorcykel.

Vi kom till Påskön med ett stort plan efter närmare fem timmar från Santiago. Turismen kändes begränsad trots att det bara finns en tätort att bo i, Hanga Roa.

Det finns många arkeologiska platser att besöka, men höjdpunkterna är Rano Raraku, platsen där stenstayerna (moaier) tillverkades, Akena Beach med sina moaier precis vid stranden, Orongo, den gamla byn där ceremonier hölls och

fågelmanstävlingen genomfördes samt de 15 moaierna precis vid havet, restauererade av en japansk forskargrupp. På den senare platsen hade vi picnic lunch med 15 moaier som övervakade oss, det kändes magiskt. Vi vandrade in i vulkankratern både på Rano Raraku och Rano Kau (vulkanen vid Orongo) och det var fantastiskt vackert på båda platserna. Båda har sjöar med vass växande i kratern och på Rano Rarakus kraters insida finns en hel del moaier.

Många moaier har fallit, dels på grund av kriget mellan långöron och kortöron (befolkningen tillbaka i tiden), dels på grund av jordbävningar med tsunamis. Men olika arkeologiska projekt pågår för att restaurera dem. Och naturligtvis försöker man komma fram till svaret på frågan "Hur kunde man flytta på dessa moaier?" De kan väga upp till 170 ton och vara 22 meter höga. Det finns tre teorier om hur man flyttade på dem; lig-

De 15 moaierna vid havet.

gandes på pålar, stående med rep som drogs åt olika håll så att statyn ”vickade” fram (i folkmun promenerade de) och en kombination av de båda sätten.

Efter fantastiska dagar tillsammans med moaierna fick vi hålla oss inne en dag på grund av ett förfärligt tropiskt hållregn. Det gick inte att gå ut. De ytterli-

gare två dagarna utnyttjades till olika aktiviteter; besök på museum, tur med mountainbike, dykning (fantastisk sikt!), sol och bad, vandringar m m. Ett besök på Påskön kan varmt rekommenderas för sitt rika arkeologiska arv, sin skönhet och alla aktiviteter ön bjuder på.

Nya medlemmar i SGS

Vi är glada att kunna hälsa följande välkomna i föreningen:

Kressimir Alexiev c/o Penguin Travel
Stortorget 8
22223 Lund

Karl-Hugo Eriksson
Breda Vägen 60
18245 Enebyberg

Margareta Harmsen
Dämmevägen 2 B
43544 Mölnlycke

Lars Göran Fareskog
Sunnegärde 3
42942 Särö

Allan o Karin Flood
Villatomtsväg 2 M
25234 Helsingborg

Annika Lundgren
Silvhögen 1320
27736 Vitaby

Bertil Persson
Malörtsvägen 12
26040 Viken

Monica Thörnkvist
Östanvindsgatan 2 B
26242 Ängelholm

Per Lundberg
Skiffervägen 7 A
78234 Malung

Anders o Erika Wikström
Österberga 426
82060 Delsby

Margreth o Tordh Ström
Halsviksängen 45
43084 Styrso

Ingrid Ingemansson
PA Hanssons väg 63 B
21567 Malmö

Lars o Kajsa Böcker
Kung Kristoffersgatan 25
25234 Helsingborg

AHU TONGARIKI
Moai con Pukao

Till Briefing har
det kommit vykort-
hälsningar från
SGS:are!

(1) Karibien

Hej SGS-are! Jag är med Gränslösa Resor till Karibien. Länge leve Dominicas kvinnor! 22 febr-8 mars gå in på aftenbladet. www.blogg.aftenbladet.se/197113
Där kan ni följa vår kvinnoresa. Fem stjärnor för den här resan. Varma hälsningar Marie-Louise Hultin

(2) Påskön 12/4 -08

Hola! Efter Tango i Buenos Aires, världsarvet Colonia i Uruguay, vandringar i Patagonien familjevistelse på ön Chiloé, besök hos mapuche-indianerna m.m. har vi nu nått höjdpunkten Påskön, 380 mil ut i havet. Det är en vacker grön ö med flera vulkaner. Naturligtvis har vi sett många fantastiska moaier. Hälsningar Kristina och Eric

(3) Salisbury Plain, South Georgia, Sub-Antarctic Island, 23/1-08

Antarktis är strålande sol och hav, glittrande isberg och massor av pingviner. Ungarna är nu så stora att de jagar sina föräldrar för att få mat.
Hälsningar Marianne och Stig

(4) Hanoi 13/3 -08

Hej! Är på rundresa i Kambodja - Vietnam. Vi började med de fantastiska templen och palatsen i Angkor wat området, fortsatte sedan med den tragiska nutidshistorien under Pol Pot. I Vietnam började vi i söder med Saigon och Mekongdeltat, fortsatte sedan norrut till den pittoreska lilla staden Hoian vid kusten och den gamla kejsarstaden Hué. Nu utforskar vi Hanoi, har just varit och sett den berömda vatten marionetteatern. Många hälsningar Kristina Johnson, Barbro Johansson och Kerstin Larsson

(5) Marco Polo, mars -08

Kryssar med "Marco Polo" på Sydamerika bl.a. Nu på väg mot Cap Verde där jag ej varit förut. Sedan ngn. Kanarieö, Marocco, Spanien Gibraltar där jag ska hälsa på släktingar, Makakerna, samt kanske blinka till en äkta eng. Bobby. Hem via Lissabon - och våren. Hälsningar Liv

(6) Donau

Hälsningar från 90 SGS-are på Donaukryssning.

Värmöte i Rättvik 2008

Text: Ewa och Kent Knutson

Ännu ett trevligt veckoslut i glada SGS-ares sällskap är till ända. Vi var 95 deltagare som tagit oss till Rättvik och Lerdalshöjden. Fredagskvällen startade med en god måltid, och följdes av bildvisning medan styrelsen sammanträdde. Hans Johansson visade mycket intressanta bilder från Patagonien. Staffan Tamm visade en film från en resa till trädfolket på Västpapua, där vi fick en försmak till lördagens föredrag om dessa människor. Ulla Johansson berättade målande genom ord och bild om Schweiz. Franco Lazzari visade bilder och berättande om Nepal som han besökt inte mindre än 16 gånger.

Lördagen startade med en stor frukostbuffé. Stärkta av denna startade så programmet. Anders Geselius hälsade oss välkomna och gav information från styrelsen. Många var vi som glömt betala medlemsavgiften för året då inget inbetalningskort var med i Briefing. Ny matrikel skall tryckas så vi ombuds kontrollera så uppgifterna stämmer i denna, inte minst e-postadress för de som har tillgång till denna teknik. Höstmötet, tillika 20-års jubileum, hålls i Söderköping och kommer enligt löfte från styrelsen att bli något utöver det vanliga. Värmötet 2009 blir på Hållandsgården i Järpen, dit vi kommer att ha möjlighet att ta oss med tåg, som erbjuds från Stockholm och Göteborg. Resemästare Lotta Borgiel informerade om aktuella reseprojekt och underströk att det är av stor betydelse att intresseanmälningarna

är ”seriösa” för att researrangörerna inte skall lägga ner arbete på projekt, som senare visar sig omöjliga att genomföra då ett alltför litet antal slutligen anmäler sig.

Stefan Karlsson berättade om sin resa till Bhutan, där vi bl.a. fick lära oss att landet är stort som Danmark men mycket bergrikt, med några av Himalayas högsta toppar. Landet besöks årligen av ca 17 000 turister. Nationalsporten är bågskytte. Skolan är kostnadsfri och undervisningen sker på engelska p.g.a. att alla tillgängliga läroböcker är på detta språk. År 2008 hölls de första demokratiska valen i landet, som är en monarki. Stefan uppskattade den starkt kryddade goda maten. Årsmötet förlöpte på sedvanligt sätt där bl. a. Ebba Thorén rapporterade att föreningen har god ekonomi och någon höjning av medlemsavgiften inte var aktuell.

Margaretha Zellroth-Jonsson och **Dag Jonsson** visade bilder och berättade om återbesöket hos Trädfolket på Väst Papua. En av höjdpunkterna var sago-larvsfesten där deltagarna kom från olika bosättningar för att beskåda reseedeltagarna och tillsammans prova på delikatesserna. Omdömet var att larverna smakade bättre naturellt än rostade, vilket åhörarna tyckte tveka inför.

Efter lunchen for vi i bilkaravan till Dalhalla, där vi fick en intressant guidning av folklivsforskaren och riksbekante underhållaren Sid Jansson.

Dalhalla var en fantastisk anläggning i ett fd. kalkbrott, där framförallt den fantastiska akustiken imponerade på oss. Eldsjälen som fick Dalhalla att bli verklighet var operasångerskan Margareta Dellefors. Vi förstod att ekonomin kan vara en svår nöt när endast ca 30 föreställningar per år är praktiskt möjliga. Härefter fortsatte karavanen vidare till Styggforsen där vi beskådade det brusande 36 meter höga vattenfallet, branta klippor och högest trolsk granskog. De unika geologiska bildningarna är ett resultat både av det stora meteoritnedslaget och istidens eroderande krafter.

Vi återvände till Rättvik för besök på den stora årliga marknaden och lite vila inför middagen.

Efter en underbar middag underhöll Sid Jansson oss med sin trevliga berättarkonst, sång och musik, som gick i Evert Taubes tecken. Nu hade dagens fullmatade program gjort oss trötta och många av oss somnade säkert med ett nöjt leende på läpparna.

Efter ytterligare en god hotellfrukost fortsatte programmet med ett inspirerat föredrag av Ola Höiden, som berättade om Rättvisemärkt - ett enkelt sätt att göra skillnad. Ni letar väl efter den blå och gröna symbolen på svart botten.

Världsarvet Falun fick vi sedan stifta bekantskap med. Det var Sven Olsson, chef för gruvmuseet, som berättade för oss. Vi har 14 världsarv i Sverige, varav Falun är ett, som fick denna status den 13 december 2001. Ett vulkanutbrott för ca 2 miljoner år sedan förde med sig

mineraler av olika slag, som man har utvunnit i flera gruvor i Dalarna. Gruvan i Falun är 1300 år gammal. Stora stöten är det hål som bildades när väggarna kollapsade på 1600-talet.

Ute i Europa visste man inte mycket om Sverige på 1700-talet förutom Karl XII, Carl von Linné och Falu koppargruva. Alla svenska kungar från Magnus Eriksson har besökt gruvan, så man förstår hur viktig den var. Till världsarvet hör förutom gruvan också bergsmansgårdarna, Linnés bröllopsstuga, Stora Torget i Falun, residenset, slagghuset vid ån och gruvarbetarbostäderna i Elsborg.

Som sista punkt på detta trevliga möte fick vi höra om den planerade SGS-resan till Grönland. Monika Larsson och Mikael Grönvik från Grönlandsresor AB presenterade resan. Grönland är ungefär 5 gånger så stort som Sverige och hör till Danmark, även om de nu har självstyre. Det bor bara ca. 55000 människor på denna stora ö, men 85 % av ytan är täckt av inlandsis och stora delar är obeboeliga. Man lever av fiske och jordbruk med framförallt får. Båten, M/S Sarfaq, som man skall åka med tar 248 passagerare och anlöper de olika hamnarna utmed kusten en gång per vecka. Det finns inga vägar utanför tätorterna så båt, helikopter eller flyg är de enda transportmedlen som står till buds. Sedan 2004 är Isfjorden ett världsarv. Här flyter fantastiska isberg på sin väg ut till havet i Discobukten. Det kommer att bli en fantastisk resa, det kan vi lova som tidigare besökt Grönland.

Efter den avslutande lunchen var det dags att ta farväl för denna gång och resa hemåt.

Lassis björnar

Text och bild: Jörgen Einarsson

I Kuhmo (Kajanaland, Finland) strålar två ytterligheter samman. Gunnar Andersson väntar vid husbilen och själv kommer jag från bussen med kärra med tre väskor plus ryggsäck. Gunnar kommer direkt från SGS-mötet i Dalarna. Själv har jag haft några dagar i Kvarkens skärgård utanför Vasa, Finlands enda Världsarv (tillsammans med Höga Kusten i Sverige).

Nu har vi samma mål. Vi ska ut i den finska skogen så nära den ryska gränsen som det är möjligt att komma. Vår förhoppning är att vi ska få se björn och att den ska gå att fånga med kameran.

Lassi Rautiainen har fotograferat björnar i tjugofem år och det är i hans gömslen vi ska tillbringa fyra nätter.

Efter en stund kommer Lassi och det bär iväg sex mil ut i skogen och direkt ut till ett gömsle vid en myr i ingen-mans-land, sjuhundra meter från ryska gränsen. Vi monterar upp våra kameror och sedan börjar en tyst väntan.

Efter en timme har vi sett den första havsörnen. Efter tre timmar så har vi sett två björnar. En hyf-

sad start och våra mål är redan avklarade. De finns på film. Sedan faller mörkret och möjligheten att fotografera är borta så vi kryper ned i sovsäckarna. Efter några timmar vaknar vi av oväsen utanför. Ute på myren ser vi fem björnar som skuggfigurer. En av dem har bestämt att den bästa maten är hans och upplyser ljudligt om detta. De andra rör sig runt på myren och vid ett tillfälle så har vi en björn fem meter utanför gömslet. Magnifikt!

Vi somnar om och vaknar på morgonen. Lassi verkar fortfarande sova men det är helt fel. Plötsligt reser han sig upp:
- Det finns varg här!

Han har hört korparna varna på ett sätt som endast kunde gälla varg eller örn. Han har dock rätt, det är tre vargar, och han har dem snabbt i sitt kameranikte.

Gömslet, 700 meter från ryska gränsen.

Det tar betydligt längre tid för oss att hitta vargarna på andra sidan myren, men när vi väl har hittat dem går kamerorna igång som de värsta kulsprutor.

En natt och vi har redan varg som bonus!

Sedan färd till Camp Kuika för frukost, sauna och sömn. Efter en god lunch ger vi oss sedan iväg till gömslet. Nu har vi fått dagsrutinen klar för oss.

Vi tillbringar ytterligare två nätter i samma gömsle och får flera tillfällen att fotografera björn. Vargen dyker dock inte upp under dessa nätter till stor förtret för det tyska TV-teamet, som finns i gömslet bredvid. De har endast intresse av varg. Björn finns redan på åttio timmar film, men de ska vara kvar till mitten juli så förhoppningsvis så får de sina vargar. Resultatet blir två timmar om Nordens natur med premiär julen 2009 och i svensk TV något senare.

Fjärde natten tillbringar vi i ett gömsle i skogen. Det ska finnas möjlighet att se järv. Vi har dock inga större förväntningar. Ett danskt par har tillbringat två nätter där och inte sett något. Inget alls!

Mörkret faller och plötsligt händer det, det kommer en björn, det kommer två björnar, det kommer tre björnar. Vi har tre björnar mindre än tio meter ifrån oss. Fantastiskt! Dock lite för mörkt för fotografering. Vi somnar nöjda in och vaknar sedan vid fyra-tiden. Fyra timmar kvar innan vi blir hämtade. Men än är det inte slut. Klockan fem kommer en björn fram till gömslet.

Perfekt! Det är bara att mata. Det blir nästan rörlig film av stillbilderna.

Vi ställer än en gång in oss på att vänta på att bli upphämtade, men en timme senare kommer den, järv. Den vill dock inte gå fram till gömslet, känner antagligen vittringen av björnen som nyss varit där. Men den hamnar på film.

Under fyra nätter har vi sett fyra av Nordens Fem Stora. Björn, järv, lo, varg och människa. Och sista kvällen blir det grillning med orrspel och tjäderspel från andra sidan sjön som ljudkuliss. Ett fantastiskt facit. Lägg sedan till att vi blev väl omhändertagna på alla sätt, inte minst vad gäller maten som var ännu en höjdpunkt, så förstår ni att detta är något som vi tycker att andra borde få uppleva.

Länkar och boktips för inspiration:
M Elander, S Widstrand, J Lewenhaupt:
Rovdjur
Lassi Rautiainen: Mina Björnar
<http://www.articmedia.fi/>
<http://www.vargardafotoklubb.se/>

Resa till Antarktis

Text: Marianne Billing Bild: Stig Billing

Antarktis är överväldigande stort, mäktigt och imponerande. Ett möte med isberg, sälar och pingviner lämnar ingen oberörd. Det är världens fjärde största kontinent. Den är så stor att hela Europa och en bra bit av Ryssland får plats om det läggs in i samma skala på dess karta. Vi är just hemkomna från en resa med Hurtigruttens båt MS Fram. Vi lämnar Kap Horn och efter ett par dagar genom Drakes Sund möter vi de första isbergen. De är magnifika, allt är så bländande rent och klart. Vi har hört sägas att isbergen kan vara stora som hus, här är det hela kvarter som kommer glidande. Det är ödesmättat att se dessa jättar sakta och obönhörligt dra fram omöjliga att påverka. Allt som kommer i deras väg krossas men de går ändå mot sin förintelse

Kommer vi att märka något av klimatförändringarna? Vi har lärt oss genom föredrag här på båten att medeltemperaturen ökat med cirka 2 grader och att den har ökat mer än genomsnittet på övriga jorden. Vi kommer inte att märka mycket men vi vet att det kan komma att påverka inte minst djurlivet, då pingvinerna på grund av att stora isberg lossnat måste lägga om sina flyttvägar och sitt näringssök. Det finns rigorösa bestämmelser om vad vi får göra när det gäller landstigningar på Antarktis. Vi kommer att besöka Södra Shetlandsöarna och den

utstickande halvön av Antarktis fastland. Inte någonting och då menas verkligen detta får lämnas kvar och ingenting får tas därifrån. Ingen får röka på öarna, och vi får t.o.m. kontrollera våra fickor så att där inte finns något skräp. Innan vi går i gummibåtarna som skall föra oss iland passerar vi ett vattenbad för stövlarna. Vindtäta kläder och flytväst sedan är vi redo för upplevelser bland pingviner och sälar.

Vi får stränga order att inte gå närmare pingvinerna än 5 m. Besättningen har åkt före och utmärkt en led med koner var vi får gå. Avståndet, ja vad gör man när en söt liten pingvin har bestämt sig för att just den flata sten som ligger framför mina fötter passar till boet. Det är bara att stå still. Hon eller han tar stenen i näbben och går iväg till sitt halvfärdiga bo och stoppar in den bland de andra stenarna. Men grannfrun fattar tycke för stenen och knycker den under vilda protester från den första som har hämtat den. Dessa pingviner, åsnepingviner har bara sten att bygga bo med och är för roliga med att stjäla sten

från varandra. En forskare ville undersöka detta och målar ett antal bon i olika färger, röda, gula och blå. Efter ett tag är alla bon mångfärgade eftersom alla pingviner stulit från varandra.

Pingviner äter sill och krill och det som kommer ut är självfallet fiskrens och luktar också så. När vi närmar oss en pingvinkoloni känns lukten redan utifrån havet. Man vänjer sig och kläderna går att få rena. Nu förstår vi bättre reningsbaden i båten för stövlarna även vid hemfärden, det skulle inte bli trevligt ombord annars.

De olika arterna har så här i januari välutvecklade ungar. De är ljuvligt söta och borrar in sig under sina föräldrar för att ta skydd.

Adeliepingvinens ungar har hunnit bli litet större och samlas i "pingvindagis". Några vuxna vaktar dem medan föräldrarna är ute i havet och söker mat det kan ta 6-8 timmar innan de är tillbaka. Vi ser en vuxen komma upp med magen tjock av mat. En unge kastar sig genast fram och börjar tigga mat. Men så lätt går det inte, föräldern springer iväg med ungen flaxande efter. Ungen skall jaga litet först för att få något och maten skall serveras i utkanten av kolonin. Det

skall också vara rätt unge annars blir det utskällning av den som försökt.

Det verkar som om pingvinerna betraktar oss som en annan art och inte som fiende. Att vi finns hjälper faktiskt till att hålla rovdjuret borta.

En leopardsäl ligger på ett isflak inte långt från pingvinerna. Den passar på att få ett skrovmål när

pingvinerna hoppar i vattnet eller kommer tillbaka efter fisketuren. Ibland lyckas det och vi ser blodiga rester på ett isflak, på land har sälen inte en chans att få tag i dem. Elefantsälar och krabbätare finns också i deras närhet men de är inte några fiender att räkna med.

Vår båt glider säkert mellan isflaken. Vissa trånga passager mellan öarna är fulla med is och vi får ta en annan väg. Det kan fördröja oss med flera timmar och ge problem med programmet för dagen.

Uppe på bryggan berättar styrman och visar på en röd linje på monitorn, att kommer ett isberg innanför den linjen går larmet Vi kan alltså vara trygga.

En gemensam organisation, IAATO, för alla som arbetar med turism i Antarktis har bildats och den utarbetar de regler alla har att rätta sig efter. Det gör man verkligen för med 35000 turister varje sommar är det viktigt att alla följer reglerna för att skona miljön och inte minst för att få behålla natur och djurliv på det sätt naturen självt har utformat den. Vetenskapen sänder varningar för isens avsmältning och det är en varning att ta till sig, men lyssnar vi.

Några reseminnen från Västafrika med avslutning i Addis Abeba

Text och bild: Margot Lindeson

Såg ett intressant TV-program om Benin och genast tänkte jag: "Dit måste jag," men landet är litet och vi bestämde oss därför att kombinera Benin med Ghana och Togo.

Först landar vi i Ghana, som i skrivandets stund firar 50 år som självständigt land. I Accra, landets huvudstad, besöker vi bl.a. det mäktiga monumentet över landets förste president, där han också ligger begravnen. Vi far till en liten by utanför Accra, där man kan specialbeställa likkistor i form av en ko, en ölfaska eller ett flygplan. Hotellägaren i Accra, vars far var bilhandlare, ligger begravd i en bil.

Cape Coast har vi viss anknytning till,

Här säljer man "läkemedel" och där fanns också en läkare? = trollgubbe?

då det där finns en fästning, byggd av holländare och utbyggd av svenskarna 1682, men snart förlorad till danskarna....

I Kakum National Park vandrade vi på de 7 hängbroarna, ca 350 meter långa. Här fanns det ingen elektricitet däremot fina duschmöjligheter och t.o.m. en kran för dricksvatten – men vatten saknades.

Vi tillbringade två dagar och två nätter i en båt på Volgasjön. Vi hade tänkt oss övernattnig i hytter, men de få turister vi såg, hade lagt beslag på dem så vi fick sova på 1:a klass däck. "Vita" skulle av säkerhetsskäl uppehålla sig där. Vi åkte med en lastbåt, som ofta gick in till hamnar för att lasta jam, en tung rotfrukt, som kvinnor bar ombord på huvudet i stora kärl. Man åt mycket jam i Ghana, själv tyckte jag rotfrukten var torr.

Det fanns olika transportmöjligheter i Västafrika och vi prövade dem alla. Taxi för 4 döpte vi till 6-pack, eftersom man körde först då

man tryckt in 6 personer. Likadant med minibuss för 12, som vi kallade 16-pack av samma skäl. Roligast var det att åka skoter/motorcykel. I Rwanda får man låna en hjälm men liksom i Uganda, åker man här utan "huvudskydd" - och fort går det.

Vi åkte 6-pack till Benin, det enda land i världen, vars statsreligion är Voodoo, en andekult, som förekommer i hela Västafrika. Vi tog oss till den märkliga, gamla staden Adomey, där Dehomey-kungar under 300 år byggde tempel och palats. Området är på 44 hektar stort och har 10 meter höga murar. Av de 12 palatsen finns det 2 kvar att besöka. Hovet bestod av 10000 människor och den siste kungen lär ha haft 200 hustrur, ja så sade guiden "hustrur" inte älskarinnor. Kungarna var grymma och sysslade bl.a. med slavhandel. Den siste kungens tron stod på 4 fiendeskallar. Efter hans död hyllades han först av alla sina hustrur, som sedan måste "hoppa i elden"... I huset, där han dog, står en säng. Man måste gå in i huset barfota för att visa sin vördnad. Det sägs att en ättling en prinsessa besöker huset varje dag för att kolla att allt är OK.

Mina tankar går osökt till Grumsusan Memorial Palace i Pyongyang, där Kim Il Song ligger "livs levande" – somliga härskare är valda på livstid, men Kim Il Song är vald på "dödstit", d.v.s man kan aldrig välja en ny president. Han ligger, för att citera Göran Persson "i någon slags glasburk i vakumförpackning" och för att komma dit måste man vara anständigt klädd, vandra långa sträckor, stå stilla när man åker "rullbana" etc.

Kungarna i Dehomey-riket var så grymma att många försökte komma undan och flydde ut på en lagun, där man redan under 1700-talet byggde en stad på pålar. I Ganvie, som betyder fred, bor idag ca 30000 människor. Staden var utbyggd med butiker och skola och man levde huvudsakligen på fisk från lagunen.

Vi besökte också den 4 kilometer långa Slavvägen, där tusentals slavar fick vandra till båtarna för att föras ut ur landet. Man har byggt vackra monument över denna hemska period i områdets historia. Vi kände oss emellertid mycket välkomna, alla var hjälpsamma och vänliga. Kanske det berodde på att få turister har besökt Togo och Benin.

I Togo fanns det många traditionella religioner. I Lomé, landets huvudstad passade vi på att besöka en Fetischmarknad. Här kunde man bl.a. köpa en grej, som medförde "reslycka".

Vi bodde på ett hotell med fin balkong och utsikt över gatulivet – gatan påminde mig om Timbuktu, sand, sand och åter sand.

2006 besökte jag Eritrea, där jag på Asmaras Etnografiska museum träffade en släkting till Lucy, som ju finns i Addis Abeba, där hon numera, efter 3,5 milj. år har fått ett eget rum. Då vi på hemresan från Västafrika stannade 2 dagar i Etiopien, fick jag tillfälle att ånyo besöka Lucy och framföra "hälsningar" från Asmara. Dessutom tittade vi in hos Haile Sellassie. Hans slott är numera ett museum där både hans sovrum och stora badrum finns kvar i original.

Caldey Island – ett andningshål i Wales

Text och bild: Margareta Jonsson Zelleroth och Dag Jonsson

När vi var på rundresa i södra Wales i vår hyrbil stannade vi ett par nätter i Tenby, en liten stad på sydkusten i Pembrokeshire. En orsak till att bo just där var att vi kunde göra ett besök på den lilla ön Caldey Island, som ligger ca 20 minuters båtresa från Tenby.

Caldey Island har sedan 1500 år tillbaka haft ett kloster och så är det än idag. Klostret tar emot gäster och detta är sedan åtminstone hundra år en oas för stressade briter som kommer hit och går ner i varv under en eller flera dagar. Här bor man enkelt, vandrar i naturen, läser böcker, försöker njuta av tillvaron och koppla av. Flera andakter och bönest-

under förekommer varje dag för den som vill delta i dessa, men det är inget krav. Det vilar en rogivande stillhet över ön. Här finns ingen störande trafik, inga skrikande röster, inget jäktande och inga höga krav. Här kan man fundera över sitt liv och sin situation och återhämta krafter för vardagens sorger och bekymmer.

Det går att vandra runt på ön. Det finns en liten skog där man kan flanera. Den är inbäddad i grönska och fågelsång. Större delen av ön är dock täckt med gräs och ängsblommor och där betar kossor, som munkarna föder upp. Där kan man strosa i lugn och ro och bara höra vind

Avresa med landstigningsfarkost, Caldey Islands, Wales.

och vågskvalp. Det finns en liten fyr att besöka och man kan se naturens storhet och hur landskapet en gång bildats på de nästan vertikala minerallagren i klippformationerna.

På Caldey Island finns en av de allra äldsta delarna av en kyrka i hela Storbritannien. Det är St Illtyd's Church och väggmålningarna berättar öns tidiga historia. Inne i kyrkan finns en runsten med inskrift på Ogham (gammalkeltiska) och latin.

Utöver rumsuthyrning och kreatursuppfödning har munkarna skaffat sig ytterligare ett par inkomstkällor för att få bidrag till sitt kloster. De tillverkar parfym av öns ängsblommor och de gör också fantastisk god och exklusiv choklad. Det finns en liten souvenirshop med deras varor.

Visst fanns det en hel del gäster på ön och en hel del munkar också, men alla

visade stor respekt för tillvaron. Lugn, stillhet, eftertanke, ödmjukhet och känslsamhet var utmärkande för ön. Det vilade en outtalad frid och ro över hela området, en känsla svår att beskriva i ord. Vi satt i stillheten under de gamla och enormt stora vårdträden runt klostret – mest kastanjer - innan det blev dags att återvända till fastlandet.

Nu hade det hänt saker. Skillnaden mellan ebb och flod är stor här. Den brygga som vi anlät till på morgonen var torrlagd och vi såg vår båt ligga ankrad ute på reddan. Hur löser man det? Jo, med en militär landstigningsfarkost som tar sig fram både på land och i vatten. Den gick som ”matarbuss” mellan kajen och fartyget. Ett nytt färd sätt för oss. Efter en liten stund var vi tillbaka i det stressiga stadslivet på fastlandet igen, men upplevelsen från detta smultronställe kommer nog alltid att finnas kvar inom oss.

Ny matrikel!

En ny matrikel planeras till i höst.

SGS:are kontrollera att Er adress är korrekt i matrikeln från 2006.

Om inte meddela Elly Mattsson, som har hand om medlemsregistret (se adress i Briefing sid. 2). Ni som har e-postadress, meddela även denna.

Min första äventyrliga resa

Text: *Mirka Glaxer*

Året var 1985 då jag avslutat en behandling efter en allvarlig sjukdom. Jag tyckte att jaag var värd en belöning, särskilt då utsikterna för framtiden var mycket osäkra. Jag ville hinna med att uppleva Sahara, det som Antoine de Saint Exupery beskrev som föremål för sin kärlek: tystnaden, sandens skiftande färg, sanddynor, mysterium av det okända, som kan gömma sig någonstans i det stora havet av sand. Min föreställning om Sahara kom från hans böcker.

Det var den 1 november som vi startade från London, med en engelsk resebyrå Trans Africa Overland-resor. Med en ledare och en chaufför var vi 12 personer. På den franska sidan av Engelska Kanalen installerade vi oss i det fordon som skulle ta oss vidare. Det var en militär lastbil, täckt med presenning. Vårt personliga bagage fick vi lägga under träbänkar längst sidorna, som vi sedan fick sitta på. Resan genom Frankrike och Spanien var mardrömslik. Det var kallt, blött och mörkt. På den delen av resan var det tältning som gällde. ”Vad gav jag mig in på;” tänkte jag vid flera tillfällen. När vi kom över till den afrikanska kontinenten blev det åtminstone något varmare. Från Ceuta åkte vi genom Rabat, Fez och Marrakech. Några år tidigare hade jag åkt runt Marocko med Vingsresor, men det var ett helt annat land som jag såg denna gång. För natten bru-

kade vi stanna långt från bebyggda platser med tanke på att inte bli bestulna eller rånade. Bilen hade en tank med vatten som vi använde för att laga mat och tvätta oss. Senare under resan genom öknen gällde en ranson på en halv liter per person och dag för att tvätta sig. Det blev åter mycket kallt när vi åkte över Atlasbergen där det högsta passet låg på drygt 2000 meter. Efter den lilla ökenstaden Ouarzazate fick vi problem då vägen var översvämmad efter ett störtregn i bergen. Vattnet stod omkring en meter över asfalten och en lastbil, som fått motorstopp stod mitt i floden och blockerade vägen. En lång rad med bilar väntade på båda sidorna, men ingen vågade köra i vattnet. Eftersom vår bil hade en stark motor beslutade sig vår ledare för att lämna oss kvar på ena sidan för att avlasta bilen och sedan putta på den bil som stod i vägen. Han hoppades att en annan bil skulle ta oss över. Men när en chaufför med lastbil fylld med träplankor blev tillfrågad krävde han ett skyhögt pris. När den girige chauffören startade sin bil då hoppade vi på och utan att han såg oss. Ovetande om sin extra last tog han oss över utan betalning.

1985 var Algeriet ett kommunistiskt land med allt var det innebar i fråga om kontroll och förhör med var och en samt spydiga kommentarer riktade mot mig när de fick klart för sig att jag hade Po-

len som ursprungsland. Genom att byta land till Sverige svek jag den kommunistiska idén. Genom hela Algeriet fick vi göra avstickare till byar och oaser, som hade militärposter för att få stämpelar i våra pass. Ibland låg de långt från vår route och det kunde ta en halv dag extra resa för oss. Ibland fick vi vänta länge innan den ansvarige militären kom till sitt kontor. Om man inte fick alla stämpelar på vägen riskerade man att bli skickad tillbaka för att komplettera detta. På grund av dessa passkontroller tog det mer än två veckor innan vi kunde lämna Algeriet.

När man talar om vägar genom Sahara kräver det en liten förklaring. På vissa sträckor fanns en asfalterad väg med stora gropar, men civila fordon fick inte åka på dessa, de var avsedda för militära ändamål, vi fick köra bredvid. Sanden virvlade bakom bilen och täckte allt därinne. På den resan lärde jag mig att packa mitt bagage i en stor plastpåse. Det var inte många sanddynor vi såg. För det mesta var det stenformationer, glesa akacia buskar eller en hård platå, rensopad från sand genom de vindar som alltid blåser där.

När vi åkte från El Golea rakt mot söder var vägen markerad bara med tomma metalltunnor och hjulspår i sanden. En morgon blåste det till storm, luften var fylld med sand och man kunde inte se mer än 30-40 meter framför sig. Sanden fanns överallt; i näsan, ögonen, öronen och i alla veck i våra kläder. Den dagen förstod jag varför tuareger och andra folk som bor i ökenområden har turbaner, som de även använder för att skydda

ansiktet med. Det var inte möjligt att andas utan skydd för näsan och munnen.

Hjulspåren på "vägen" fylldes igen med ny mjuk sand och hjulen på vår bil sjönk ner i sanden. I två dagar fick vi hjälpa till att gräva och lägga metallskenor framför hjulen. När bilen någon gång fick fart gällde det att hoppa på medan den körde annars sjönk hjulen ner igen.

En annan dag var vår chaufför osäker på vägen och när den delade sig tog han en väg som han trodde var rätt. Vi åkte och åkte och jag tyckte att solen lyste från ett konstigt håll, men tänkte att det kunde bero på att vi var nära ekvatorn, men efter flera timmar tyckte vi att vi kände igen vissa märken i naturen och någon militärpostering. Då förstod vi att vi kört tillbaka där vi kom ifrån. Den natten övernattade vi på samma plats som dagen innan.

Från Tamanpasset gjorde vi en utflykt med tuareger som ledare och vägvisare in i Ahaggarbergen för att se soluppgången från en av de högsta topparna på 2700 meter.

Niger lämnade inte många minnen hos mig. Gränserna mellan länderna i Sahara hade karaktär av låtsasgränser. Man fick anstränga sig för att hitta en gränspostering i sandhavet för att få de erforderliga stämpelarna i passen. I Agadez skulle jag växla pengar till lokal valuta, men banken hade inga egna pengar. Franska franc fick duga, det enda de hade.

I södra delen av Sahara sov vi under bar himmel i sovsäckar. Det var tillräckligt varmt och vi slapp sätta upp tälten, men

nu började vi sätta upp tälten igen. Det kändes säkrare då områdena nu var mer befolkade. Vid ett tillfälle fick vi höra att en annan grupp, som reste på samma sätt som vi blivit bestulna på alla värdesaker under natten.

I Nigeria pågick oroligheter så vi följde gränsen och åkte in i Tchad istället. Vi rundade Tchadsjön på väg till N'Djamena som jag minns som ganska dammig, men också med en del grönska. På en plats i Tchad ville militärer kontrollera vårt bagage. Vi fick inte vara kvar i bilen under tiden och det visade sig sedan att de hade stulit några kläder och till ock med toalettpapper.

Kamerun var ett vackert land med vacker natur och med runda hus av lera samlade i grupper i byarna.

I Douala skulle jag och ett par till i gruppen avsluta resan. De övriga skulle åka vidare till Nairobi. De tidigare resorna brukade fortsätta till Johannesburg, men vid den tiden bojkottades Sydafrika på grund av apartheid och inga resor gick dit.

En ung man från England och jag lämnades ensamma i Douala några dagar i väntan på flyget hem, som då gick en gång i veckan. Vi lämnades med goda råd från ledaren vad vi skulle göra om

vi inte fick plats på flyget trots att vi hade biljetter. Vi skulle hitta på en trovärdig historia om att jag skulle dö om jag inte omedelbart kom under behandling och att mitt manliga sällskap måste eskortera mig. Douala kändes farligt och man rekommenderade oss att åka till en mindre ort under de dagar som vi fick vänta. Det blev Viktoria, som hade mer europeisk prägel, vackert belägen vid havet och omgiven av djungeln. Där blev jag rånad på julafton i närheten av slumområdet. Lyckligtvis var det inte mycket som jag förlorade då jag hade alla viktiga saker och dokument på det pensionat där vi bodde.

Tillbaka i Douala var det nära att vi blev rånade av taxichauffören som var hotfull och ville ha dubbelt så mycket betalt som det var avtalat.

Vi fick plats på flygplanet. Det var Aero-flot som vi skulle flyga med via Moskva till London. Vad tror ni att vi mellanlandade? Det var i Khadaffis Tripoli, dagen efter attentatet på flygplatsen i Rom.

När jag såg London genom flygplanetns fönster tyckte jag att det var skönt, men det tog inte lång tid innan jag gav mig ut igen på nästa äventyr. Då var jag redan immun mot svårigheter som det kunde innebära.

Reserapport om Oman, 1998

Text och bild: Ulla Johansson

Sol och värme strax före jul? Var får man det? Jo, sannerligen på Arabiska halvön. Så dit bar det av i november. Ett arabland? Ja, och även ett oljeland. Sultanatet Oman.

Till min förvåning var det ett land som fungerade utmärkt. Man har använt oljepengarna till nya vägar, byggnader, men också satsat på utbildning, kultur och traditioner. Alla nya hus var vita eller sandfärgade och byggda i orientalisk stil, mycket sirliga. Störande detaljer, som luftkonditioneringsapparater, parabler, doldes med dekorativa galler. Längs gator och vägar stod statyer av traditionella föremål, borgar kannor, krokiga dolkar, hästar, oryxantiloper m.m. Rondellerna var konstfärdigt utsmyckade med fästningar, valv, klocktorn, men även vackra blomsterarrangemang.

Allt var skickligt fasadbelyst, moskéer liknade sagoslott, en resa i mörker var en upplevelse, då tänkte man just på "tusen och en natt".

I Oman såg alla ut att ha det bra, inget synligt armod och praktiskt taget ingen brottslighet! Hur det nu kan vara möjligt? Men så verkade det i alla fall.

Detta var en pilotresa, första försöket med en grupp inom ekoturism. Vi var 15 personer och färdades i 3 stycken 4-hjulsdrivna fordon, och vi tog oss under 14 dagar runt i landet. Huvudstaden Muscat var start och mål. Vår färd-

ledare, Jan, var specialist på öknar och beduiner och hade många kontakter i landet.

Vi började med en färd till en avlägsen sandstrand. Man har 170 mil sandstränder och ingen badturism. På just den här stranden går den sällsynta havssköldpaddan iland och lägger ägg. Där sov vi under bar himmel, en gnistrande stjärnhimmel, extra utsmyckad av många stjärnfall just den natten. Sen kväll och tidig morgon spanade vi längs stranden och fick se några av de stora sköldpaddhonorna gräva sina ägg-gropar i sanden. Små, nykläckta sköldpaddungar fick vi hjälpa ut i havet, som lyste av mareld. Längs kusterna lever folk mest på fiske. Vi såg hur dagens fångst av tonfisk, svärdfisk och haj togs in och salufördes, vi gjorde en båttur med en Dhow, en 1000-årig båttyp (från Sindbad Sjöfarerens dagar). Den båttypen används fortfarande och tillverkas hantverksmässigt. Ett besök i den mindre öknen Wahiba

Nationaldag i Oman.

Rub-al-Khali-öken.

Sand, blev det härnäst. Här hade beduinerna iordningställt en camp med små hyddor av palmlblad där vi fick bo. Vi trakterades med traditionell mat, getkött, ris, kaffe och dadlar, som vi intog sittande på mattor vid lägerelden. Den 18 november var det nationaldag i Oman. Då var vi i byn Mitirib där det hölls parader dagen till ära. Byfolket hade klätt upp sig i högtidsstass. För männen betydde det fotsida, bländvita skjortor med färggrant bälte där den krokiga, silverprydda kniven (kanjah) satt instucken. Ofta satt även en juppinalle i bältet. Käppar eller svärd, ibland bössor hörde till utrustningen.

Kvinnorna var draperade i fotsida, guld- och silverglittrande sjalar, en del bar gyllene masker för ansiktet. Under de granna kjolarna stack guldsömmade byxben ut. Oj, vilken prakt! Damerna

var ofta skygga och ville inte bli fotograferade, medan karlarna, och speciellt barnen gärna ställde upp. Grupper av dansare, häst- och kamelryttare i granna munderingar paraderade till musik, en färgsprakande föreställning.

Oman har höga berg, oftast kala och räfflade, med toppar på 3000 meter. Högt uppe bland bergen besökte vi en oas, Misfa, byggd i terrasser längs vattenkanaler. Där växte dadelpalmer. Dadlar är en av få exportartiklar. Mäktiga fort, Jabrin och Nizwa, besökte vi också.

En lång resa på bra vägar genom de inre, ödsliga ökenområdena tog oss ner till Salalah, landets andra stad. Där bodde vi 4 dagar hos en svenska som etablerat sig där. Vi bodde vid havet, badade och gjorde utfärder i Dhofar-området, som är Omans bördigaste. Bl.a. sökte vi upp några frankencensträd. Det är från dem

man får rökelse, man snittar stammarna och kådan som sipprar ut stelnar till rökelseklumpar. Detta var i forna tider guld värt. Under 1000-tals år gav rökelsehandeln välstånd åt bygden. Södra Oman var då drottningen av Sabas land. Jobs grav finns också här i dessa bibliska trakter.

Sen det stora äventyret, Rubal Khali-öknen, världens största sammanhängande sandöken, som fyller största delen av Arabiska halvön. Vi var inbjudna av beduinerna i Shisur, en nybyggd by med vita hus. Beduinerna hade satt upp ett stort öppet beduintält långt ute i öknen, nära ett kamelvattenställe. Där bodde vi i 3 dagar, sov bland sanddynerna under stjärnhimlen och använde tältet som skugga under dagen. Här fick vi se hur man skötte kameleterna och mjölkade dem. Ett fyra timmar gammalt kamelföls första stapplande steg fick vi bevittna. Att rida kamel på en filt bakom puckeln var inte lätt, fick vi erfara. Kameler uppföds för kapplöpning, kamelrace är populärt. Kamelen ger också mjölk och kött. Som transportmedel använder de nutida beduinerna mest jeep.

Våra värdar tog oss ut på hisnande bilturer, där vi sladdade runt bland sanddynerna. De var otroligt skickliga att ta sig fram och att hitta!

Folk som helt lever enligt gammal tradition som nomader i kamelhårstält var inte lätt att finna. Vi gjorde en 15 mil lång resa ut i öknen (enkelresa) för att besöka en sådan familj, som helt levde

Middag hos beduiner

på sina getter och kameler. Vi möttes överallt av vänliga och gästfria människor och blev flera gånger hembjudna till omanier.

Muscat, huvudstaden var vit och elegant med välordnad trafik, stora shoppingcentra, modern, effektiv. Ett par fina museer besökte vi. Naturhistoriska och Nationalhistoriska. Men en del av det gamla finns kvar, soukerna, marknadsplatserna, där det alltid är ett brokigt folkliv och stor kommers. Här strövade vi och handlade.

Sista dagen var vi på stor fest på en omansk farm. En rik shejk anordnade den för gästarbetare från Europa, omansk celebritet, bl.a. en prinsessa, och vår grupp. Flera damer i vår grupp var då iförda fotsida granna dräkter, inköpta i Salalah. Där var musik och dansuppvisning och kalas på får, helstekt i grop, supersöt "halva" som dessert m.m. Det var en trevlig avslutning på en synnerligen givande resa i ett land, som är en harmonisk blandning av västerland och orienten och med en natur som är mycket olik vår.

Resemästarens sidor

På vårmötet i Rättvik bestämde styrelsen att vi bara ska ta upp 1-2 resor per halvår med en framförhållning på c:a 1,5 år. Förhoppningen är att resorna ska fyllas med SGS-are och inte som många resor nu - bli inställda eller gå av stapeln med bara några SGS-are i gruppen. Den resa som tas upp som SGS-resa kommer att presenteras med ett föredrag ca 1 år i förväg.

I Rättvik föreslogs tre resor för föreningen: Tchad & Kamerun (Kon Tiki-resor), Kaukasus och Taiwan (båda Världens Resor). Taiwan var den resa som tilltalade flest och därför kommer Jörgen Fredriksson från Världens Resor att komma till hösträffen och visa bilder och berätta om resan. Är du intresserad av någon av de andra destinationerna, är du välkommen att vända dig direkt till respektive arrangör, så kontaktar de dig om det blir någon resa för allmänheten.

Utförliga program på SGS-resorna hittar du på vår hemsida www.sgsresa.nu.

De kan även rekvireras från respektive arrangör.

Lotta Borgiel, Resemästare

Kalendarium

Madagaskar

5-21/9 2008

5 platser kvar.

Pitcairn

30/11-22/12 2008

Väntelista.

Scilly-öarna

9/5-16/5 2009

Intresseanmälan.

Mekong

22/10-21/11 2008

Väntelista!

Kryssning på Grönland

29/5-5/6 2009

Boka!

Det andra Kina

23/10 – 9/11 2009

Boka!

Förenade arabemiraten, Qatar & Oman

10–24/10 2008

Boka!

MADAGASKAR - VÄRLDENS MINSTA KONTINENT

Även om denna världens fjärde största ö tillhör Afrika, så skulle det kunna vara en egen kontinent. Så unikt är det man ser på denna fantastiska ö - merparten av flora och fauna är endemisk, det vill säga den finns bara här. Vem har inte drömt om att komma nära lemurer och fascineras över mäktiga baobabträd? Nu kan din dröm bli sann - vi erbjuder en omfattande rundresa speciellt framtagen för SGS med svensk färdledare.

Datum: 5-21/9 2008

Preliminärt pris: 39 900 kr

Program: Kon-Tiki Resor,
Peter Grip, tel 08-31 26 00,
e-post info@kon-tikiresor.se

*Fåtal platser
kvar!*

MEKONGFLODEN

På begäran upprepar Magnus Andersson sin SGS-resa längs Mekongfloden. Läs mer om resan i tidigare Briefing, t ex mars 2005 Nr. 55

Datum: 22/10-21/11 2008

Pris: 33 600 + flyg

Program: Beställs av Gränslösa Resor,
Lotta Borgiel, 0151-209 00, lotta@granslosaresor.se

Arrangör: Magnus Andersson i samarbete
med Gränslösa Resor.

Väntelista!

FÖRENADE ARABEMIRATEN, QATAR & OMAN

Förenade Arabemiraten ligger på den Arabiska halvön. De 7 emiratens sammanlagda yta är inte större än Svealand, men när man färdas genom ökenlandskapen, känns landet enormt stort. Varje emirat har en huvudstad men UAE:s egentliga huvudstad är Abu Dhabi i emiratet med samma namn. I varje emirat finns ett klocktorn och det är mellan dessa man räknar avstånden. Först när man på nytt ser ett torn, vet man, att nu är det ett nytt emirat.

Emiratens två resurser är olja och sand, man söker efter mera olja men önskar sig gärna mindre sand - och vatten är en bristvara. Abu Dhabi är det största av de sju emiraten. På 60-talet fanns det här endast några "hyddor". Idag är staden Abu Dhabi Mellanösterns Manhattan med pampiga byggnader. Ajman är det minsta emiratet. Al Ain har blivit ett slags kulturellt centrum. Här har danskarna gjort arkeologiska utgrävningar och här finns en intressant blomsterpark, Hili Gard-

ens. I Dubai vandrar vi på smågatorna samt besöker Guld-souqen med 100-tals butiker. På en konstgjord ö ligger Birj Al Arab, ett 7-stjärnigt hotell, som anses som ett av världens mest luxuösa... Vi gör en utflykt till någon av de många oaserna, där det finns grönska, dadelpalmer och porlande bevattningskanaler.

Vägen till Gulfen

Vi besöker också Oman och det tämligen okända landet Qatar, som endast är 24 mil från norr till söder och 16 mil brett och omgivet av den Arabiska Gulfen på 3 sidor. Nåja, TVstationen Al Qasira har vi alla hört talas om. Ett land, som skryter med noll kriminalitet. I huvudstaden Doha, finns det bl.a. vackra moskeér. Den starka arabiska hästen finns här. Kamelmarknaden med "ökenskeppen" förtjänar ett besök, likaså oryx-farmen i Shahaniya, som grundades då det endast fanns 7 oryxantiloper kvar. En resa till Förenade Arabemiraten och Qatar kommer du inte att ångra. Livet är väsensskilt, upplevelserna annorlunda. Du känner dig välkommen!

Datum: 10–24 oktober 2008

Pris: 24 350 kr

Arrangör: Margot Lindeson genom
Sjöresebyrå/Skandinavisk Resebyrå (tel 08-411 49 80).

Bokning och mer information:

Margot Lindeson, tel 08-18 85 38,
e-post lindeson.travel@swipnet.se.

Boka!

I BOUNTYS KÖLVATTEN TILL PITCAIRN, Nya Zeeland, Rarotonga och Tahiti med pitcairnexterten Anders Källgård

Hur ofta får man chans att besöka den mytomspunna ön Pitcairn, världens kanske mest isolerade bebodda ö? Att tillsammans med en av Sveriges främsta pitcairnexterter resa i fartyget Bountys kölvatten? Sällan, men det tillfället tog 12 resenärer och resan är nu fulltecknad, men du kan fortfarande ställa dig på väntelista.

Datum: 30 november – 22 december 2008 med
möjlighet att förlänga i Asien, Nya Zeeland,
Söderhavet och /eller USA

Pris: 82.000 kr exkl flyg (ca 15 000 kr)

Beställ program: Gränslösa Resor, Lotta
Borgiel, 0151-209 00, lotta@granslosaresor.se

Väntelista!

KRYSSNING PÅ GRÖNLAND

Vi kombinerar Grönlands huvudstad Nuuk med den unika kultur som finns där med Ilulissats fantastiska miljö av isberg vid den stora isfjorden. Du besöker två spännande städer och hela resan har ni tillgång till svensktalande guide.

Två dagar kommer att tillbringas i huvudstaden Nuuk som är ett modernt centrum, med många goda restauranger och med ett stort kulturellt utbud. Vi kommer att resa med båt till Ilulissat där det finns gott om tid att titta sig mätt på de jättelika isbergen i isfjorden. Besöket inleds med en stadsvandring. Det kommer även att göras en vandring till den gamla boplatsen Sermermiut, där vi om vädret tillåter äter vår lunch medan vi tittar ut över de jättelika isbergen och inser naturens storhet. På vägen till Ilulissat så anlöper vi med kustskeppet ett antal städer där vi även hoppas hinna med en kortare guidad stadsvandring i Sisimiut. Vi kommer med hjälp av vår guide att under dessa dagar uppleva en hel del av vad Grönland av i dag har att erbjuda när det gäller kultur, stadsliv och natur.

Pris (SEK) per person: 26.500:-

Datum: 29 maj – 5 juni 2009.

Antal deltagare: Max 16

Arrangör: **Monika Larsson, Grönlandsresor AB**, Betselvägen 1, 177 58 Järfälla, monica.larsson@gronlandsresor.se, Tel 08-556 269 70.

Boka!

SCILLYÖARNA

Isles of Scilly ligger längst ut i havsbandet! Här är klimatet mildt och öarna har varit bebodda sedan urminnes tider. Idag bor här bara drygt 2 000 människor och det är bara 5 av öarna som är bebodda. De andra 51 bebos av sälar och fåglar. Under en vecka ska vi upptäcka öarnas spännande historia genom de rikliga arkeologiska lämningarna och njuta av vandringar i den enastående naturen, rika floran och fågellivet. Mellan öarna färdas vi med båtar. Vi har kunniga lokala guider och SGS-aren Isabel Olesen som planerat resan blir vår ciceron. Vår arrangör, Katharine Sawyer, är också guide och kommer att ta oss med på en arkeologisk-historisk vandring på ön S:t Mary. Hon är en av öns kunnigaste guider och ledde bland annat det brittiska tv-teamet som gjorde en tv-serien om platser runt Storbritanniens kust. Vi planerar också att tillsammans med henne göra en utflykt till Samson, den största obebodda ön.

En av dagarna besöker vi ön Tresco, som är den näst största ön. Här finns den berömda subtropiska trädgården Abbey Garden från 1800-talet. Vi gör en naturvandring och gör historiska nedslag. The Eastern Islands med öarna Nornour och Arthur seglar vi till för att titta på fåglar och sälar samt gravar från romartiden. Det finns också chans för att gå i land på St. Martins, som har en stor variation av fåglar och växter. St. Agnes och Gugh är två andra öar. De hänger samman vid lågt vatten. Här har man hittat rester av förhistoriska och romerska hus. Det kommer också att finnas tid till egna utflykter, sol, bad och att själv ströva i det vackra landskapet. Ta med kikare för det finns mycket att se!

Program: Beräknas klart efter sommaren. Om du inte redan satt upp dig på intresselista, kontaktar du Lotta Borgiel, tel: 0151-20900, e-post: lotta@granslosaresor.se.

Preliminära datum: 9–16 maj 2009

Antal deltagare: 8–11 SGS-are

Budgeterat pris från Newquay: 10 000 kr

Resa till Newquay: flyg från London till Newquay kostar ca 3700 kr t/r. Tåg kostar nästan lika mycket. Till London finns billigt flyg, (från 0:- plus skatt) men du kan även åka båt. I programmet kommer mer information om resan till Newquay och vi ordnar så att de som vill kan resa tillsammans.

Ledare: SGS-aren Isabel Olesen som planerat resan kommer också att leda gruppen

Intresseanmälan!

DET ANDRA KINA – Taiwan, Hongkong & Macao

Följ med Jörgen Fredriksson, sinolog och delägare i Världens Resor, på en resa till Taiwan som avslutas med några dagar i Hongkong och Macao. Taiwan är en av Asiens mest underskattade turistdestinationer. Här finns berg som mäter 4 000 meter, underbara teodlingar, tropiska öar, korallrev, fina vandrings-

leder och bra stränder. Lägg därtill världens högsta byggnad, ett riktigt rikt kulturliv och häftiga kvällsmarknader så har vi ett land som erbjuder det mesta. Från svenskt håll har det aldrig arrangerats en resa till Taiwan tidigare, så det blir en riktig pionjärresa där vi rör oss med de supersnabba Shinkansentågen, på den smalspåriga järnvägen upp i Alibergen, med hyrda bussar och båtar till de tropiska öarna Gröna ön och Orkidéön. Vi möter många av Taiwans olika folkslag under resans gång.

Resan avslutas med några dagar i Hongkong och Macao. I Hongkong åker vi upp till Victoria Peak och bländas av neon och 8000 skyskrapor som trängs om utrymmet nedanför. I Macao går vi på promenad genom de nyrustade gamla stadsdelarna och njuter ett glas *vinho verde* på en bar vid havskajen.

Preliminärt pris: 26.000 kronor

Datum: 23 oktober – 9 november 2009

Antal deltagare: 10 – 16 personer

Färdledare: Jörgen Fredriksson.

Arrangör: Världens Resor, tel 08-669 55 25, e-post jorgen@varldensresor.se

Boka!

B

Åvs. SGS, CO Ely-Mattsson,
Smedstaden 8, 130 23 Eriksåsa

Expedition Naturupplevelser

SÖKER DU en naturupplevelse utöver det vanliga? Välkommen till Äventyrsresor. Följ med vår färdledare *Anders Haglund*, mångkunnig ornitolog och biolog till **UGANDA** för ett magiskt möte med **BERGSGORILLORNA**.

SGS-rabatt

SOM MEDLEM I SGS har du alltid 500 kr i rabatt på våra katalogresor.

Erbjudandet gäller för nybokningar och kan ej kombineras med andra rabatter.

Ledd av biologen *Hans Berglund* kan du uppleva »Landet annorlunda«; **MADAGASKARS** natur är helt unik med alla **LEMURER**, kameleonter, fåglar och växter som bara finns här.

Tillsammans med biologen *Anders Elmfors* kan du kryssa i **GALAPAGOS** förtrollade övärld och möta ett djurliv du inte trodde fanns. *Anders* leder också vår vandring genom **PATAGONIENS** nationalparker **TORRES DEL PAINE** och **LOS GLACIARES**.

Under 2008 arrangerar Äventyrsresor fler djur- och naturexpeditioner över hela världen än någonsin tidigare. Vi färdas alltid bekvämt i små grupper och med kunniga färdledare, vilket ger förutsättningar för nära upplevelser och möten. Varje expedition följer vårt program för **Hållbart resande**.

**BESTÄLL VÅR
KATALOG!**

www.avenyrsresor.se

 Äventyrsresor

Hornsgatan 110, Stockholm

Tel 08-5560 69 00 | www.avenyrsresor.se